

ŽUPNE OBAVIJESTI:

04. 18. 2010. – 3. Vazmena

Spomen dani i blagdani kroz tjedan:

- P 19. 04. Konrad, Rastislav**
U 20. 04. Janja, Bogoljub, Agneza
S 21. 04. Anzelmo, Goran, Silvije
Č 22. 04. Soter i Kajo, Teodor
P 23. 04. Juraj, Đuro, Đurđica, Adalbert
S 24. 04. Fidelis, Vjeran, Euzebije
N 25. 04. 4. Vazmena – Marko ev.

✿ U subotu je Fidelis Singmaringenski, svećenik Kapucin. Za nas kapucine je blagdan.

✿ Zajednička mjesečna molitva prijatelja i štovatelja sluga Božjega fra Ante Tomičića neće biti u nedjelju 25. travnja već se prenosi na dan ranije u subotu iza večernje mise (24. 04.)

✿ Slijedeća nedjelja je 4. vazmena – nedjelja "DOBROGA PASTIRA" ujedno je 47. 'Svjetski dan molitve za duhovna svećenička i redovnička zvanja' – Geslo ovogodišnje sveopće molitve je: "Kristova vjernost – svećenikova vjernost!" Nadbiskupijski voditelj za duhovna zvanja vlč. Sanjin Francetić poziva sve da u svojim župama animiramo trodnevnu duhovnu obnovu koja bi završila u subotu (24. 04.) s bdjenjem u katedrali sv. Vida u 20 sati. Na bdijenje su na osobit način pozvani svećenici, redovnici, redovnice, vjeroučitelji i vjernici koji rado mole za svećenička i redovnička zvanja.

Raspored svetih misa:

Radnim danom: 7³⁰, 19⁰⁰ sati

Nedjeljom i blagdanom:

7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 12⁰⁰ 19⁰⁰ sati

U bolnici na Potoku nedjeljom u 10⁰⁰ sati

Izdaje: Župni ured - Gospe Lurdske

Biseri iz i u životu...

Na dan krizme - zahvala

Poštovani gospodine nadbiskepe!

Iskrena srca zahvaljujemo da ste se odazvali i podijeliti nam sakrament svete Potvrde. U ime krizmanika zahvaljujem na toplim riječima koje ste izrekli u današnjoj propovijedi. Za sve nas je ovaj susret dragocjen, osobito za nas krizmanike. Stoga svaka riječ koju ste uputili nama mladima, dobro će doći kao podrška u daljnjem životu.

Mi želimo potpuno pripadati Isusu Kristu. Mi želimo biti punopravni i odgovorni članovi Crkve. Svojim životom

želimo svjedočiti za Isusa Krista, te s njim radosno ići naprijed. Za nas je velika milost da upravo u godini koja je posvećena Euharistiji, primamo Duha Svetoga. Blagujući posvećeni kruh koji daje snagu našoj duši i tijelu, k tomu Duh Sveti kojim se potvrđujemo u svetoj Potvrdi, omogućuje da lakše razumijemo što nam je činiti na putu ostvarenja naše osobnosti - na dobrobit nas samih, i onih s kojima ćemo se susretati.

Veliki je to dar, a i radost za sve nas.

Molite za nas Oče nadbiskepe: da "raspirujemo milosne darove primljene po polaganju Vaših ruku". Mi ćemo moliti za Vas da Vas dragi Bog poživi još dugo godina u zdravlju i radosti, u predvođenju ove nama drage Riječke nadbiskupije.

Hvala Vama, Oče Nadbiskepe, hvala vama dragi roditelji koji ste nam bili podrška u pripremama za sakrament sv. Potvrde ... Hvala našim kumama, kumovima koji su prihvatili obveze koje im pripadaju.

Hvala i našim vjeroučiteljima koji su imali razumijevanja i strpljivosti prema nama.

Župni listić

Župe Gospe Lurdske

51000 RIJEKA, Kapucinske stube 5 - tel.(051) 335 233, faks 334 911

Bolnički kapelan: 091 90 78 698 – www.svetifrane.org

18. 04. 2010.

God. III, br. 76.

Ev. – Iv. 21, 1-14

... ali te noći ne uloviše ništa.

Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše izvući iz mnoštva ribe. Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je !" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesto lakata.

Kad iziđu na kraj, ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. Kaže im Isus: "Donesite ribâ, što ih sada uloviste." Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih ribâ, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu...

3. Uskrsna nedjelja

Bacite mreže... Petar je poslušao Gospodina.

Na nama je da svaki od nas dade odgovor i doživi čudo premda naša pamet to ne razumije.

Napunivši apostolima mreže s ribama Isus je zapravo nagradio njihovu slogu. Idem ribariti, rekao je Petar. I mi ćemo s tobom, odgovoriše mu drugi učenici. Kako je to lijepo čuti! Da su apostoli bili kojim slučajem jedan od Hrvata (k tomu pripadnik neke stranke), najprije bi se posvađali, a zatim bi svaki ušao u svoju lađicu i lovio sam za sebe.

Ima još nešto što je Isus nagradio: njihovu marljivost i ustrajnost. Da su čekali prekrštenih ruku što će se dogoditi, njihove bi mreže bile još i danas prazne. Da su lovili sat ili dva, a onda rekli: Ne isplati se, danas nema ništa od ulova, hajdemo radije kući na spavanje, zaista ne bi bilo ništa od ulova. Ali oni su ustrajali sve do jutra. Isplatilo se zbog 153 velike ribe, a još više zbog neobičnog Posjetitelja.

Noć, prazne posude u lađi, prazne mreže u vodi, uzaludno nadanje da će biti ulova. Slika čovječanstva koje samo po sebi ne zna kako ni kamo. Mrak prekriva mnoštva i tama narode. Mreže u koje su trebali uloviti smisao života ostale su unatoč svim naporima prazne. Posude u koje stavljamo svoja znanstvena dostignuća, plodove svojih ruku i srca, imaju probušeno dno. Morat će osvanuti jutro, a s jutrom se pojaviti Netko tko će nas pozvati i reći nam na koju stranu da bacimo mrežu.

Svanulo je i na obali se doista pojavio očekivani Netko. Rekao nam je što moramo učiniti. Pozvao nas je na zakusku koju je pripremio na žeravici. Rekao nam je da donesemo riba što ih ulovismo, te izrazio želju da zajedno s njime doručujemo. Tko zna neće li i svakoga od nas pitati:

Ljubiš li me? Hoćemo li mu znati ispravno odgovoriti?

Povijesne crtice uoči proslave 400. –te god. dolaska kapucina u Rijeku - Hrvatsku

Više puta je pisano u župskom listiću o kapucinima i našoj crkvi. Nikada previše! Prilika je da se iznese nekoliko crtica iz novina "Il Quarnero", kako su se naši kapucini pripremali za proslavu "tristote godišnjice" dolaska kapucina u Rijeku kad su bila teška vremena.

Prije nego li bude iznesen prijepis u originalu – potrebno je u nekoliko rečenica spomenuti neke događaje koji su se u tom vremenu zbivali:

Od 23. srpnja 1901. – 1918. na čelu 'hrvatske – primorske provincije' bio je fra Bernardin Škrivanić.

1908. je završena gradnja – donje crkve.

Godine 1910. je organizirano treće nacionalno hodočašće u Lurd pod vodstvom fra Bernardina. Ni manje ni više u samostanskoj zajednici se nalazi 10 svećenika, 6 klerika i 9 braće laika. Iste godine fra Bernardin otvara vlastitu tiskaru "Kuća dobre štampe" (blagoslovljena 25. 06. 1910.). U njoj su štampane "Riječke novine", "Il Quarnero", i druga izdanja.

Kao zanimljivost za istaknuti je da ih je sv. Otac Pio X vrlo rado čitao jer su jednim dijelom bile štampane na talijanskom jeziku. Zahvaljujući spomenutim novinama danas crpimo puno povijesnih podataka iz tog vremena.

– Evo prvog izvještaja iz novina - .

K proslavi tristogodišnjice

Ko gizdava moma, kad se sprema, da dočeka zaručnika i svatove, zaodijeva se bijela Kripta i čedni samostan čč. OO. Kapucina na Rijeci u svečano ruho. Zastave već u pripravi čekaju, da zalepršaju zrakom kao vijesnice neobičnog slavlja. Mirisno cvijeće naviješta također veliku svetkovinu, a zelenilo i lovor propovijeda slavu, pobjedu, mir

Svijet već grne sa svih strana, a radost mu se odrazuje s lica. Reko bi: svi su znanci i prijatelji, svi rodaci, svi braća. A vesela pjesma ori zrakom, kao nepogriješiva vijesnica radosnog dana.

Velečasni oci i marna braća brzaju vijugastim hodnicima stara samostana.

Pune im ruke posla. Mnogošta treba pripremiti, mnogo urediti, mnogo uraditi. A u crkvi, pred velebnim onim oltarom Marijinim, izbiju iz pobožnih grudi žarki vapaji, skromne molitve trodnevnice. A mila Majka ko da se umilnije smiješi sa prijestolja svoga

Čemu radost, čemu neobično slavlje?

U nedjelju, 28. kolovoza, navršava se upravo tri stotine godina, otkad bijaše utemeljen ovaj samostan. Tri stotine godina odolijevao je svakom udaru, svakoj sili, i evo ga zdrava i netaknuta, jaka i tvrda jošte danas! Tri puna vijeka patnje trpljenja, znoja i rada, sile i progonstva!

Nije to šala!

Oj kad bi stare zidine one pripovijedati znale, koliko bi toga lijepa i potresna čuti mogli! Ali toga nam i ne treba.

Imamo narod, koji je kroz tri puna vijeka pratio razvoj njegov, s njime živio, da tako rečem. I narod je taj bilježio zgode i djela njegova u povijest svoju. Imamo i naraštaj naš, koji evo danas ovamo oči okreće; znak, da nije indiferentan slavlju njegovu, znak, da to slavlje nešto osobita i po njega znači.

Imamo napokon i neprijatelja kivna, neprijatelja vjere i morala, rada i napretka, neprijatelja Crkve i naroda svoga, koji grči evo pijest i škriplje zubima, jer ljut nad pobjedom istine i pravice. Ljut, jer mnoge uzalud potrošio sile, jurišajući na tvrđu, kojoj je na obrani - - Nepobjedivi.

Suvišno bi stoga bilo pisati dugu povijest njegovu. Tek u kratkim crtama da napomenem glavnije zgode samo, eda ostanu kao uspomena cijenjenom čitatelju na ovo rijetko slavlje. (nastavlja se)